

Motion till riksdagen 2018/19:2043

av **Helena Gellerman m.fl. (L)**

Liberal digitaliseringspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om framtagande av en digitaliseringsstrategi som är specifik, mätbar och tidsatt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra den nya digitaliseringsmyndighetens samverkansskyldighet med tidigare ansvariga myndigheter för det offentliga digitaliseringen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla ett verktyg för att kontinuerligt samla in data som underlag för att riksdag, regering, ansvariga myndigheter och kommuner löpande ska kunna utvärdera digitaliseringens utveckling och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utse en myndighet med ansvaret att lagra grunddata för den offentliga verksamheten och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av vilka författningsändringar som behövs för att anpassa lagstiftningen till delningsekonomin och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om digital service som hänför sig till undervisningen inom skolväsendet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vårdens digitala infrastruktur och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om digital allemansrätt och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Vi lever i digitaliseringens tidsålder, en revolutionerande tid där ständig teknisk utveckling har kommit att bli en del av varje individs vardag. Det traditionella informationsutbytet, företags arbetssätt och människors sociala utbyte har på mindre än

ett decennium förflyttats från det analoga forumet till det digitala. Digitaliseringen innebär fantastiska möjligheter för den enskilda individen och för samhället i stort, om den kan bejakas på rätt sätt.

I dagens Sverige har förändringen skett i såväl privat som offentlig sektor. Trots en nytillsatt digitaliseringsmyndighet och en digital strategi från regeringen så kvarstår en tydlig skevhet i utvecklingen. Offentlig sektor släpar efter, och trots att digitalisering skulle innebära förbättringar för både intern och extern kommunikation så går det långsamt framåt. De resurser som finns är ofta svåransända och onödigt dyra och stjälper snarare än hjälper användarna. Det är därför hög tid att digitala lösningars plats och funktion inom offentlig sektor utvecklas på riktigt. I denna motion belyser Liberalerna ett antal områden där vi ser att det krävs särskilda insatser för att öka graden av digitalisering för att effektivisera och underlätta den digitala revolutionen.

En mätbar digitaliseringsstrategi

Inom den offentliga förvaltningen kan digitaliseringen skapa mycket stora välfärdsvinster i form av snabbare kontakt mellan myndigheter och den enskilde, effektivare handläggning och färre fel. Ekonomistyrningsverket (ESV) har i sin senaste granskning konstaterat att digitaliseringen av offentlig sektor går för långsamt, att it-kostnader fortsatt är oförändrat höga samtidigt som regeringens digitaliseringsstrategi inte ger den styrning som behövs för att kunna effektivisera förvaltningens digitalisering. Enligt ESV befinner sig de flesta myndigheter på en relativt låg mognadsnivå vad gäller digitalisering och i princip hela den offentliga sektorn behöver göra ett kompetenslyft för att kunna tillvarata digitaliseringens möjligheter. Dessutom präglas styrningen av den offentliga förvaltningens digitalisering av kortsiktighet, decentralisering och frivillig samverkan mellan myndigheter.

I dagsläget har endast 16 % inom statlig sektor och 4 % inom kommunal sektor beslutat om ett ramverk för nyttorealisering i digitaliseringsarbetet. Befintliga styrmedel, myndighetsdialog och regleringsbrev, bör enligt myndigheten användas i större utsträckning än idag. Avsaknaden av styrning gör enligt myndigheten att utvecklingen av e-arkiv, öppna data och e-tjänster som Mina meddelanden går alltför långsamt. Enligt den nya myndigheten för digital förvaltning (Digg) tar strategiska utvecklingsprojekt i genomsnitt 31 månader, alldeles för länge i en allt mer digital värld.

Vi anser att arbetet med digitalisering måste få ökad tyngd i förvaltningspolitiken. Regeringen bör tydligare peka ut vilka frågor som är prioriterade utifrån användarnytta, effektivitetsvinster och rättssäkerhet och utifrån detta formulera tydligare uppdrag åt den offentliga förvaltningen som är tydliga, mätbara och anpassade.

Samverkan med tidigare ansvariga myndigheter måste förtydligas

Den tidigare regeringen upprättade den 1 september 2018 en ny myndighet med ansvar för det övergripande digitaliseringsarbetet av det offentliga, Digg. Digg, som har sitt säte i Sundsvall, har övertagit många ansvarsområden rörande det offentliga digitaliseringen som tidigare funnits hos ett flertal myndigheter, bland annat ESV, E-legitimationsnämnden, Expertgruppen för digitala investeringar, Post- och telestyrelsen, Riksarkivet, Skatteverket och Tillväxtverket.

Vi ställer oss positiva till att en myndighet har det övergripande ansvaret för den fortsatta digitaliseringen men menar att det snabba överlåtandet av flertalet omfattande ansvarsuppgifter riskerar att leda till ett kompetensglapp då tidigare ansvariga myndigheter slutar arbeta med frågorna och gjorda erfarenheter därmed riskerar att glömmas. Erfarenhetsmässigt tar det tid för en ny myndighet att hitta sina former och uppnå full effektivitet. Den tiden riskerar att öka ytterligare då regeringens sätt att implementera den nya myndigheten förhastat en process som kräver längre tid. Den kommitté som fick ansvaret för att bilda den nya myndigheten har anfört att flertalet viktiga delar i processen fick skötas samtidigt och att tidsbristen påverkat kvalitén på verksamhetsplanen.

Även om det i grunden är positivt att det offentliga styrningen inte enbart är belägen i Stockholmsregionen så ser vi en risk med att personal som tidigare arbetat med att digitalisera Sverige inte är villiga att flytta till Sundsvall för att fortsätta sitt arbete, något som riskerar att leda till att vi tappar viktiga lärdomar inom digitaliseringsarbetet. Vi anser därför att det var ett misstag av regeringen att meddela att ett flertal av de tidigare ansvariga myndigheterna skulle avsluta sin bevakning innan Digg passerat sin uppbyggnadsfas. De tidigare ansvariga myndigheterna bör därför tydligt få i uppdrag att samråda om sina erfarenheter på området med Digg. Digitaliseringen av det offentliga Sverige är för viktig för att den ska bromsas in av en framstressad myndighet.

Kontinuerlig utvärdering av digitaliseringen måste implementeras

En tydlig tendens som går att urskilja från det arbetssätt som regeringen tillämpat vid digitaliseringen av offentlig sektor har varit att försöka skjuta undan det övergripande ansvaret för digitaliseringen till myndigheter. Detta har fått till följd att framförallt den tydliga styrningen som ESV efterfrågat blivit eftersatt. Regeringen har ett stort ansvar för att driva frågor om den nationella digitala infrastrukturen.

De flesta statliga myndigheter, landsting och kommuner har i dag i större eller mindre utsträckning någon form av e-tjänster. Dock är det få offentliga aktörer som har tagit steget till att utveckla automatiserade e-tjänster för att effektivisera handläggningen. Riksrevisionens granskning visar dessutom att det finns ett oroväckande mönster av att offentliga aktörer utvecklar e-tjänster utan att ta reda på användarnas behov, och enbart var femte aktör utvärderar systematiskt användbarheten i e-tjänsterna. Risken är därför stor att resurser satsas på e-tjänster som inte gör tillräcklig nytta i kontakten med medborgare eller företag, på bekostnad av andra e-tjänster med större potential.

Om regeringen menar allvar med att digital förvaltning ska vara huvudregeln så måste därför information om digitaliseringens framsteg kunna inhämtas kontinuerligt istället för att riksdagen ska vara hänvisad till stickprovsrapporter från olika myndigheter. Det skulle exempelvis kunna ske genom att en myndighet får i uppdrag att utveckla en databas för att automatiskt samla in data från kommuner och landsting om diverse projekts fullföljning. Möjligheterna att använda en AI-lösning bör särskilt undersökas. Sverige behöver kontinuerligt samla in data som underlag för att riksdag, regering, ansvariga myndigheter och kommuner löpande ska kunna utvärdera digitaliseringens framsteg och utmaningar.

Central myndighet för hantering av grunddata

Regeringen har ett stort ansvar för att driva frågor om den nationella digitala infrastrukturen. I rapporten från 2017 föreslog ESV bland annat att regeringen skulle prioritera tillgången till gemensamma grunddata. ESV har utifrån enkätresultatet sett ett behov av att öka tempot och stärka styrningen av gemensamma grunddata. Runt hälften av de offentliga aktörerna hämtar fortfarande uppgifter direkt från privatpersoner eller företag trots att uppgifterna redan finns hos en annan offentlig aktör, något som leder till onödiga friktioner i kontakten med medborgarna. Vi anser att det därför är viktigt att regeringen ger en myndighet ansvaret för alla grunddata i landet. Särskilt bör internationella lösningar för hantering av grunddata utforskas. Det system som tas fram bör kunna nyttjas genom olika kommuners, landstings och myndigheters datasystem och förenas med en modern lagstiftning som tillåter en effektivare informationsspridning inom det offentliga.

Delningsekonomi och nyskapande företag

Delningsekonomin är ett fenomen som uppstått i digitaliseringens kölvatten. De senaste årens snabba tekniska utveckling och låga utvecklingskostnader för lättillgänglig, konsumentvänlig teknik har öppnat scenen för en rad kreativa entreprenörer och nyskapande it-företag. Fler och fler företag anpassar sig nu till digitaliseringens villkor.

I Sverige har dock politiken och lagstiftningen ännu inte hunnit anpassa sig till delningsekonomin. Det är allvarligt – inte bara för att det riskerar att skapa ett stort gap mellan gällande lagstiftning och den allmänna rättsuppfattningen, utan också för att det riskerar att stoppa oss alla från att vinna fördelar när alla kan köpa, sälja, hyra och dela med ett minimum av administration. När det gäller flera modeller för delningstjänster står legala hinder i vägen för tjänsten att växa.

Jämfört med reguljära anställningsförhållanden eller tjänsteköp gör delningsekonomin det svårare för både säljare och köpare att göra rätt skattebetalningar. I Estland har skattemyndigheten slutit avtal med företag i delningsekonomin som åtar sig att automatiskt förse myndigheten med alla nödvändiga uppgifter för att kunna fatta rätt skattebeslut. Liberalerna föreslår att regeringen ger Skatteverket i uppgift att ta fram en auktoriserad app eller annan teknisk lösning där Skatteverket erbjuder en enkel möjlighet för aktörer i delningsekonomin att genom sin egen app direktrapportera in nödvändiga kontrolluppgifter. En sådan auktorisation ändrar i sig inte skatteplikten men skapar en trygghet för både köpare och säljare om lagligheten i transaktionen, och således en grund för den bredare delningsekonomin att utvecklas samtidigt som intäkter till vår gemensamma välfärd skyddas.

Nyskapande företag hämmas även av bristande immaterialrättsliga regler. Till följd av den tekniska utvecklingen har mängden data som produceras ökat exponentiellt. De stora volymerna av inhämtade data är ett informationsberg som blir omöjligt för människor att bearbeta på egen hand. Detta gör att företagen idag istället använder sig av data som genererats genom maskininlärning och artificiell intelligens. Dessvärre erbjuder upphovsrättslagen idag ingen möjlighet för företag att uppnå ett skydd för data genererade på dessa sätt eftersom lagen föreskriver att en människa måste ge upphov till verken.

Teknologins möjligheter att samla och exploatera data har skapat nya affärsmodeller, vilket gjort data till en i många fall värdefull tillgång. I syfte att ytterligare

skapa förutsättningar för Sverige som innovationsland bör därför möjligheten till upphovsrätt över maskingenererade data ses över.

Vi vill ha spelregler som bejaktar delningsekonomin möjligheter och säkerställer konkurrens på rättvisa villkor. I detta bör särskilt uppmärksammas vikten av att Sverige fortsätter vara en drivande kraft när det gäller att utveckla den digitala inre marknaden så att gemensamma regler tas fram som stödjer innovation, delningsekonomi och e-handel. Politikens uppgift måste vara att snabbt undanröja hinder för att underlätta, eller åtminstone inte försvåra, den tekniska utvecklingen.

Utnyttja digitaliseringens möjligheter för en smartare infrastruktur

Digitaliseringen möjliggör att vi på ett bättre sätt hittar lösningar som gör den svenska trafiken mer användarvänlig och hållbar. Redan idag gör ett flertal digitala lösningar att en säkrare infrastruktur och bättre stadsplanering ska kunna utvecklas. I London har exempelvis det svenska företaget Hövding möjliggjort för användare av företagets cykelhjälmarna att rapportera in trafikfarliga vägavsnitt och korsningar till stadens borgmästare. Liknande direktresponser av infrastrukturens effektivitet skulle lika gärna kunna användas av busschaufförer, bilförare och gående i den svenska trafiken. Det är idag möjligt att inhämta data kring hur ljuset faller i en stad för att maximera nyttan av solceller, något som skulle kunna stärka en grön omställning inom energisektorn. Vi anser att framtidens infrastruktur i högre utsträckning måste kunna planeras utifrån smarta data. Dessa data skulle kunna sänka både kostnader och tidsåtgång för utvecklingen av nya infrastrukturprojekt och samtidigt öka medborgarnyttan. Ju mer information som finns att tillgå till stadsplanering, desto bättre.

Klimatsmarta val i trafiken måste vidare underlättas genom digitaliseringslösningar. De som fraktar gods ska kunna använda sig av klimatsmarta lösningar. Bilpooler kan bli en del av framtidens kollektivtrafik liksom delningsekonomin nya koncept för taxi. Hyrcyklar och elcyklar ska också bli en naturlig del av resandet. Nya flexibla biljettlösningar behöver utvecklas i syfte att underlätta för resenären. Införandet av en nationell mobilitetsplan skulle kunna länka samman samtliga transportslag genom en digital plattform. En pilotstudie om hur en nationell mobilitetsplan kan utformas bör utredas.

Det finns lösningar redan idag för en mer hållbar, medborgarvänlig och digitalt framtagen infrastruktur. Förutsättningarna för statlig samverkan med lovande företag för att uppnå detta bör därför utredas.

Digitalt skolväsende för alla

Skolan är och förblir det viktigaste redskapet i arbetet med att ge alla människor samma förutsättningar att ta tillvara digitaliseringens möjligheter. Liberalerna har lett reformeringen av svenskt skolväsende för en skola med kunskapsfokus. Grunden är lagd för att kunna ta nästa steg. EU:s webbtillgänglighetsdirektiv innebär att den offentliga sektorn och de företag som finansieras av staten kommer att behöva uppfylla vissa tillgänglighetskrav på sina webbplatser och i sina appar. EU har i många år arbetat med att etablera en miniminivå på digital service inom offentlig sektor för att säkerställa att så många som möjligt också kan ta del av och nyttja den digitala servicen. Den 26 oktober 2016 fastställdes Europaparlamentets och rådets direktiv 2016/2102 om tillgänglighet

avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer. Direktivet genomförs genom att en särskild lag införs i Sverige som träder i kraft den 1 januari 2019.

Digital service behöver vara tillgänglig för elever och lärare och där så är relevant för föräldrar. Det räcker inte att, som regeringen gör, hänvisa till att skollagen ger elever med funktionsnedsättning rätt till särskilt stöd. Själva syftet med att ställa krav på tillgänglighet är att människor så långt det är möjligt ska kunna delta på lika villkor, utan att vara beroende av särlösningar. Den nya lagen behöver följas upp för att säkerställa att digital service utformas enligt principen om design för alla.

Modern it i sjukvården ger oss nästa valfrihetsrevolution

Svensk sjukvård håller på många sätt internationell toppklass, men ligger långt efter övriga samhället i digitaliseringsprocessen. Läkare och sjuksköterskor måste lägga alldeles för mycket tid på otidsenliga it-system och har alldeles för lite tid över till patienter. Liberalerna föreslår en miljard för att utveckla välfärdens digitala infrastruktur och bereda väg för nästa valfrihetsrevolution: den digitala.

Svenskarna kan glädjas åt en hälso- och sjukvård i internationell toppklass. Vi har fyra gånger fler läkare än på 1970-talet, och fler specialiserade sjuksköterskor än någonsin tidigare. De åstadkommer goda resultat: vårdkvaliteten och patientsäkerheten är bland de högsta i världen. Medicinska och tekniska landvinningar gör att många kan gå hem samma dag som de opererats istället för att stanna flera dagar på sjukhus.

Samtidigt som vården ger goda resultat måste vi bli bättre på tillgänglighet och bemötande. Vi ligger i botten i Europa för antalet besök per läkare, samtidigt som patienter, läkare och sjuksköterskor upplever tidsbrist och trängsel. Det finns helt enkelt för lite tid i vården till just vård och patienter.

Den administrativa bördan måste lättas – inte minst genom att byta ut otidsenliga it-system. Vården ligger kraftigt efter övriga samhället på it-området; fax och anteckningsblock är fortfarande vanligare än surfplatta och interaktiva beslutsstöd. Ett enskilt landsting kan ha hundratals olika system, med olika inloggningar och utan koppling till varandra. Ambulanspersonal gör viktiga noteringar på post-it-lappar, distriktssköterskor gör hembesök med hjälp av travar utskrivna papper och läkare hänvisas till fax och personsökare. Det stjäl massor av tid, samtidigt som risken är stor för att det blir fel någonstans.

Rätt information är livsviktig i vården. Att dokumentera vad som görs kommer alltid att vara en viktig uppgift för läkare och sjuksköterskor. Men administration och it måste göras enklare för alla, samtidigt som det behövs fler medicinska sekreterare, fler undersköterskor och att vårdbiträdena återinförs. Pappersbaserade rutiner behöver ersättas med mobila digitala verktyg som ger enkel och säker tillgång till exempelvis journal och läkemedelslista, oavsett om man är i ett mottagningsrum, på hembesök eller i en ambulanshelikopter. Den digitala journalen ska följa patienten oavsett om man flyttar mellan landsting/kommun eller mellan vårdgivare i privat eller offentlig regi så att vårdpersonalen alltid har tillgång till rätt information om vårdtagaren.

Den teknik vi tar för självklar i andra delar av vår vardag måste också bli självklar i vården. Patienter behöver få tillgång till smarta e-hälsotjänster för att exempelvis nå den egna journalen, boka tid på webben och träffa läkaren via videolänk. Kroniska sjukdomar kan behandlas säkrare och bättre genom att patient och läkare kan följa vården kontinuerligt med en hälsoapp. Liknande behov finns i äldreomsorg och i socialtjänsten.

Lättanvända e-tjänster ger ökad tillgänglighet, ökar jämlikheten och stärker patientmakten.

Framsteg görs men det är långt kvar till att uppfylla den nationella visionen om att Sverige ska vara världsbäst på e-hälsa till 2025. Att införa framtidens it-system kommer att kräva en ekonomisk kraftsamling men beräknas också kunna spara enorma belopp: upp till 180 miljarder kronor, enligt en rapport från konsultbolaget McKinsey.

Det behövs ett samlat, nationellt grepp kring it i vården. Vi vill ha en digital valfrihetsrevolution. I framtiden ska du inte bara kunna välja vilka läkare du träffar utan också hur. Vårdgivare ska vara tvungna att erbjuda lika bra digital tillgänglighet som fysisk. Patienten ska kunna välja mellan e-tjänst, telefon, video eller fysiskt besök. Självfallet ska patienterna också erbjudas digitala behandlingsformer, exempelvis internetpsykiatri. Den moderna vården måste möta framtiden och erbjuda vårdpersonal en modern it-arbetsmiljö. Och den moderna vården måste möta invånarnas berättigade krav och förväntningar på tillgänglighet och valfrihet – även digitalt.

En modern AI-strategi

Artificiell intelligens är något som börjat användas på flera håll inom vården. Det finns exempelvis ett projekt inom folktandvården där tandröntgenplåtar klassificeras automatiskt med hjälp av artificiell intelligens (AI). Samma möjligheter att centralrätta nationella prov med AI skulle på ett betydande sätt kunna underlätta arbetsbördan för utbildningsväsendet. Möjligheterna att effektivisera och förbättra samhället är närmast oändliga.

Det är därför problematiskt att Europas kunskap om AI har hamnat så pass långt efter länder som USA och Kina. Om vi kan komma ikapp – och i så fall hur – är en av de viktigaste frågorna för vår tid. Det handlar inte bara om att stärka framtidens innovationslösningar utan även om att kunna säkerställa vilket samhälle vi ska leva i. För att trygga det liberala samhället i tider av stigande populism och digital övervakning krävs att vi blir ett föregångsland när det gäller arbetet med etiska riktlinjer för AI-teknologin.

Att utarbeta riktlinjer för etiska dilemman med AI är av strategisk betydelse för Sveriges fortsatta digitalisering. Redan i dag kan jobbsökandes cv sorteras bort utan att en enda människa granskat det. Krav på hur programvaran är framtagen för att undvika att programmerarens fördomar upprepas av AI:n bör därför ställas. Framstegen med automatkörande bilar är positiva och kan medföra bättre säkerhet i trafiken likväl som en frihetsrevolution för personer med en funktions- eller synnedättning. Samtidigt finns dock stora etiska dilemman kring hur bilarna ska välja att hantera olycksscenarioer i trafiken. Algoritmer för sociala medier styr mot extrema åsikter eftersom den inneboende kommersiella logiken belönar klick och stor spridning snarare än sans och förnuft.

Med ett ramverk för AI som tydliggör vad vi kräver av innovatörer, myndigheter och privata företag har Sverige en möjlighet att påverka utvecklingen till det bättre. Erfarenhet visar att när regler saknas på ett område kan den som är först med en standard få stort inflytande och bli en positiv kraft för andra länders utveckling på området.

För att säkerställa att AI blir ett verktyg för framtiden istället för en Pandoras ask bör det vara möjligt för enskilda att bedöma grunderna för ett utfall. Krav i regelverket bör därför ta sikte på att AI och robotars funktioner går att överblicka, vilket kan möjliggöra överprövning av beslut om dessa visar sig stå på tvivelaktiga grunder.

Liberalerna vill att Sverige tar ansvaret för att utveckla ett AI-etiskt ramverk för att ta tillvara de möjligheter som automatisering och AI skapar, samtidigt som de människor som påverkas negativt får bättre chanser.

Digital allemansrätt för bredband i världsklass

Alla ska kunna vara en del av det digitala samhället och därför vill Liberalerna utveckla en digital allemansrätt som garanterar stabil och snabb uppkoppling och bredband i hela landet. Det möjliggör utvecklingen av resfri kommunikation som bidrar till att vi transporterar oss mindre. Skype, Facetime, Viber och andra plattformar gör det därutöver möjligt att kommunicera inte bara med släkt och vänner utan också med sjukvård, utbildningsanordnare, hemtjänst och företag.

I dag har Sverige en stark position inom it-området, men många som bor på lands- och i glesbygd har fortfarande inte tillgång till bredband. Det påverkar inte bara möjligheten att kommunicera, umgås och få tillgång till nöjen utan även möjligheten att driva företag. Allt fler välfärdstjänster utvecklas även utifrån digitala möjligheter. Dels för att hantera privatekonomin och arbete, dels för att ta del av framtidens sjukvård och omsorg. När tjänster flyttar över till framtidens tekniklösningar måste även invånare i de glesa delarna av Sverige ges möjlighet att kliva på det digitala tåget. Fungerande kommunikationer är viktiga för jobb och hållbar tillväxt i hela landet. Därför krävs fortsatta investeringar. Det finns inget land inom EU som har så långt mellan landsändarna som Sverige. Regeringen anger i sin skrivelse om digitaliseringspolitiken att man har som ambition att så många som möjligt ska ha tillgång till bredbandsuppkoppling, vilket i praktiken innebär att det 2025 fortfarande kommer att finnas hushåll och företag som inte har tillgång till 100 megabit per sekund. Enligt vår mening är detta problematiskt. Därför vill vi i Liberalerna införa en digital allemansrätt som garanterar en stabil och snabb uppkoppling i hela landet. Bredband är enligt vår uppfattning en grundläggande del av Sveriges infrastruktur. Vi anser vidare att kopparnätets avveckling tidigast kan ske när alternativa lösningar finns att tillgå. Auktionering av 700 MHz ska ta hänsyn till blåljusmyndigheternas behov, och vissa frekvenser måste reserveras för deras användning.

Bredband skapar digital infrastruktur som möjliggör tillväxt över hela landet. Liberalerna vill fortsätta verka för bättre it-kapacitet såväl i städer som i glesbygd. Lokaliseringsprincipen enligt kommunallagen bör därför ses över. Den hämmar utbredningen av fiber. Energibolag kan enligt kommunallagen verka över kommungränser. Bredband bör även vara möjligt att anlägga på liknande sätt. Administrativa gränser bör inte hämma byggandet av nödvändig infrastruktur. Med god tillgängligheten till bredband underlättas möjligheten att bo och verka i hela landet.

Helena Gellerman (L)

Christer Nylander (L)

Emma Carlsson Löfdahl (L)

Mats Persson (L)

Tina Acketoft (L)

Lina Nordquist (L)

Allan Widman (L)